

JANUSZ LUBELCZYK, Lublin–Łęki Strzyżowskie

KS. STANISŁAW JÓZEF KOZA, Lublin–Rzeszów

„W TOBIE JEST ŹRÓDŁO POKOJU”

EKUMENICZNA SESJA NAUKOWA NA KATOLICKIM UNIWERSYTECIE LUBELSKIM

25 stycznia 2002 roku

Instytut Ekumeniczny przy współdziałaniu Koła Naukowego Teologów KUL zorganizował na zakończenie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan (piątek, 25 stycznia 2002 r.) sesję naukową pt. „W Tobie jest źródło pokoju”. Zbiegła się ona w czasie ze Światowym Dniem Modlitwy o Pokój w Asyżu oraz z Dniem Modlitw Poświęconym Islamowi, który w tym roku po raz drugi obchodzony był w Kościele dnia 26 stycznia.

Przewodnią ideą sesji była refleksja na temat pokoju, sprawiedliwości oraz braterskiej miłości. Mówili o tym w swoich wystąpieniach zaproszeni goście-prelegenci: pan prof. dr hab. Eugeniusz Sakowicz (Uniwersytet Kard. Stefana Wyszyńskiego, Warszawa), ks. mgr lic. Adam Wąs SVD (doktorant KUL), o. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (okresowy dyrektor IE KUL), ks. dr Sławomir Pawłowski SAC (adiunkt IE KUL). Ponadto w spotkaniu udział wzięli: ks. prof. dr hab. Gabriel Witaszek CSsR, dziekan Wydziału Teologii KUL, który dokonał wprowadzenia merytorycznego oraz naświetlenia problematyki sesji, ks. dr Józef Szczypta, referent ds. ekumenizmu Archidiecezji Lubelskiej, który przewodniczył tego dnia koncelebrowanej Liturgii Eucharystii w kościele Akademickim KUL i wygłosił podczas niej okolicznościową homilię, ks. dr Andrzej Czaja, opiekun Koła Naukowego Teologów KUL i adiunkt Instytutu Teologii Dogmatycznej KUL, oraz ks. dr hab. Leonard Górka SVD, zastępca dyrektora IE oraz audytor dnia.

I. SESJA PRZEDPOŁUDNIOWA

W krótkim wprowadzeniu do przedpołudniowej części ekumenicznej sesji naukowej, której przewodniczył o. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (okresowy dyrektor Instytutu Ekumenicznego KUL), dziekan Wydziału Teologii KUL ks. prof. dr hab. Gabriel Witaszek CSsR uwrażliwił zgromadzonych na słowa Jana Pawła II, iż „ludzkość potrzebuje pokoju zawsze, a zwłaszcza dzisiaj” W zachęcie do lepszego poznania Boga życzył, by pokój zamieszkał w duszy nowych pokoleń, podkreślając przy tym, że religie winny służyć pokojowi i pojednaniu ludzi między sobą i z Bogiem.

„Pozostaje nam wierzyć, że zmierzamy ku pokojowi” – myśl ta stanowiła motto wystąpienia pana prof. dr. hab. Eugeniusza Sakowicza (UKSW) pt. „Bóg – pokój – dialog międzyreligijny” Prelegent zwrócił uwagę na fakt, iż żyjemy w czasie, w którym coraz trudniej mówić o Bogu będącym źródłem pokoju, a religie świata w równym stopniu stają przed tym samym problemem. Człowiek o własnych siłach nie jest zdolny stworzyć pokoju a bez odniesienia do Boga nigdy i nigdzie pokoju nie zbudował. Niestety – podkreślił prof. Sakowicz – w budowanie pokoju bez Boga niejednokrotnie w historii wciągane były także religie, co pogłębiało przepaść między ludźmi. Dlatego też fundamentalną rolę w relacjach międzyludzkich odgrywa dialog. Służy on pokonywaniu trudności oraz uczy szacunku dla drugiego człowieka.

Ks. mgr lic. Adam Wąs SVD (doktorant KUL) w swoim wykładzie przedstawił „Obraz Boga pokoju w świetle Koranu i Tradycji muzułmańskiej” Podkreślił on, że islam oznacza bezwzględne podporządkowanie się Bogu jedynemu i całkowicie transcendentalnemu, który daje pokój i zbawienie. Przedstawiając warunki jakie według islamu człowiek winien spełnić, by pokój stał się jego udziałem, mówca wymienił m.in.: akceptację Koranu, właściwe relacje międzyludzkie, odrzucenie zła, dążenie do pokoju oraz brak przymusu w religii. Niestety, zwrócił także uwagę na ogromną rozbieżność między ideałem, do którego człowiek winien zdążać, a codziennym życiem. Odpowiadając na pytanie, dlaczego w islamie coraz częściej biorą górę tendencje fundamentalistyczne, stwierdził, że islam w obecnym czasie przeżywa bardzo wiele trudności, a procesy sekularyzacyjne powodują zagubienie muzułmanów. Zwłaszcza przełom XIX i XX wieku to w islamie czas rozwoju ruchów modernistycznych, chcących pogodzić wyzwania ideałów z rzeczywistością, głoszących powrót do źródeł. Na tym właśnie gruncie rodzi się nowa myśl fundamentalna.

Pierwszą część sesji zakończyła uroczysta celebracja Eucharystii sprawowana w kościele Akademickim KUL, której przewodniczył i homilię wygłosił – wspomniany już wyżej – ks. dr Józef Szczypa, referent ds. ekumenizmu Archidiecezji Lubelskiej.

II. SESJA POPOŁUDNIOWA

Popołudniowej części spotkania przewodniczył ks. dr Andrzej Czaja, opiekun Koła Naukowego Teologów KUL i adiunkt Instytutu Teologii Dogmatycznej KUL.

„Pokój w staraniach Światowej Rady Kościołów” – to tytuł pierwszego wykładu sesji popołudniowej, wygłoszonego przez ks. dra Sławomira Pawłowskiego SAC (ad-iunkt IE KUL). Podkreślił on, iż starania o pokój są ściśle związane z samym powstaniem ŚRK, zrzeszającej dziś 342 Kościoły chrześcijańskie. Prelegent zwrócił uwagę na znaczenie i wkład w budowanie pokoju ruchu „Życie i Działanie” oraz Konferencji Kościołów Europejskich. Nie ma pokoju bez sprawiedliwości, nie ma sprawiedliwości bez przebaczenia – stwierdził.

O. prof. dr hab. Stanisław Celestyn Napiórkowski OFMConv (KUL) w rozważaniach na temat „Asyjskiej modlitwy o pokój” podkreślił rolę i znaczenie Światowego Dnia Modlitwy o Pokój w Asyżu. Jednocześnie zauważył, iż pomimo tego, że spotkania te mogą sprawiać wrażenie pięknego folkloru, są one jednakże „gigantycznych rozmiarów religijnych”. Przewyciężają one obiegowy schemat myślowy, że religie antagonizują. Są także nadto wielkim świadectwem i katechezą dla współczesnego świata – a pokój jako Boży dar stanowi wartość najwyższą. Prelegent podkreślił, że Światowy Dzień Modlitwy o Pokój w Asyżu ukazuje drugą stronę religii – dając namacalny dowód, że religie mogą łączyć ludzi a nie tylko dzielić.

W dyskusji po tym referacie prof. dr hab. Eugeniusz Sakowicz zauważył, że Asyż należy odczytywać także jako miejsce, które chce przemówić do emocjonalnej sfery duchowej człowieka, gdyż pokój należy budować nie tylko intelektem ale także sercem.

III. PODSUMOWANIE

Po dyskusji, w której wiele pytań i postulatów postawili uczestnicy spotkania, głos zabrał ks. dr hab. Leonard Górka SVD (IE KUL), który dokonał podsumowania całości ekumenicznej sesji naukowej. Stwierdził on, że Instytut Ekumeniczny KUL obecnym spotkaniem po raz pierwszy staje przed perspektywą „makroekumenizmu”, otwierając się na dialog międzyreligijny.

Mówiąc o Bogu, który jest źródłem pokoju, zwrócił uwagę na to, że bardzo często obserwujemy brak przełożenia tego hasła do naszego życia. Zaznaczył jednocześnie, że do pokoju trzeba dojrzewać i wszyscy jesteśmy za pokój odpowiedzialni indywidualnie. Nawiązując do Światowego Dnia Modlitwy o Pokój w Asyżu, audytor dnia stwierdził, iż po modlitwie winien następować czyn – do czego też wszystkich uczestników tej sesji ekumenicznej gorąco zachęcał.